

Hun svarede: »Herren vil udrydde de ugudelige.«

»Sådan er det ikke!« Præsident Smith sagde, at lektien for denne angrende kvinde og for jer er: »Se jer ikke tilbage!«²⁴

Sært nok kan det være den mest enkle og bedste forebyggelse og kur mod pornografi og enhver anden uren handling, ikke at ænse den og undgå den. Slet fra sindet alle uværdige tanker, som forsøger at slå rod. Når I én gang har besluttet jer for at være rene, sikrer I jeres gudgivne handlefrihed. Og som præsident Smith sagde: »Se jer ikke tilbage.«

Jeg lover, at der forude venter fred og lykke for jer og jeres familie. Det endelige mål med al aktivitet i Kirken er, at en ægtemand og hans hustru og deres børn kan være lykkelige i hjemmet. Og jeg nedkalder Herrens velsignelser over jer, som kæmper mod denne forfærdelige plage, at I må finde den helbredelse, der er til rådighed for os i Herrens præstedømme. Jeg vidner om denne kraft i Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. L&P 1:20.
2. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
3. Abr 4:27-28.
4. Abr 3:25.
5. 2 Ne 2:25.
6. 2 Ne 2:26.
7. 1 Kor 3:16.
8. 2 Ne 2:27.
9. Matt 13:45.
10. Matt 13:44.
11. Jak 6:8; Alma 34:31.
12. Alma 42:8.
13. Alma 41:10.
14. 1 Kor 10:13.
15. Alma 13:28.
16. Es 5:20.
17. L&P 130:20.
18. L&P 82:10.
19. Se 2 Ne 32:3.
20. L&P 19:16.
21. L&P 58:42.
22. Mosi 26:30.
23. Se 1 Mos 19:26.
24. Se Boyd K. Packer, *The Things of the Soul*, 1996, s. 116.

Ældste Jay E. Jensen
De Halvfjerds' Præsidium

Helligånden og åbenbaring

Helligånden er det tredje medlem af Guddommen og tillige med Faderen og Sønnen kender han alt.

Som ung ældste havde jeg været i missionsmarken omkring et år, og mens jeg læste skriften og sidste dages helliges apostles ord om åbenbaring og Helligånden, fik jeg en brat opvågning: Jeg havde ikke mit eget vidnesbyrd, især om Faderen og Sønnen. Jeg var taget på mission, hvor jeg levede på lånt lys fra mine dejlige forældre. Jeg havde aldrig tvivlet på deres ord og havde derfor aldrig søgt at få mit eget personlige vidnesbyrd. En februaraften i San Antonio i Texas i 1962 vidste jeg, at jeg havde brug for at vide det selv. I vores lille lejlighed fandt jeg et sted, hvor jeg i stilhed kunne bede højt, og tryglede: »Himmelske Fader, er du der? Jeg har brug for at vide det!«

Nogen tid senere den nat erfarede jeg personligt for første gang i mit liv, at Gud og Jesus lever. Jeg hørte ikke stemmer eller så et himmelsk væsen. Jeg vidste det på samme måde, som I sikkert også er kommet til kundskab om det – »ved den ubeskrivelige gave, som Helligånden er« (L&P 121: 26) og gennem åbenbaringens ånd (se L&P 8:1-3), som talte til mit sind (se L&P 6:23) og velsignede mig med vished (se Alma 58:11).

Ud fra den oplevelse måtte jeg sande udfaldet af Almas råd om at »vågne op og vække [mine] evner til et forsøg med [hans] ord« (Alma 32:27). Disse ord eller dette frø har siden vokset sig til træer, ja, store træer af vidnesbyrd. Denne proces fortsætter med flere forsøg med ordet, hvilket fører til flere træer, ja, en sand skov af vidnesbyrd baseret på åbenbaring gennem og ved Helligånden.

Helligånden er en ønskværdig gave

Da Frelseren besøgte Amerika, kaldte han tolv disciple. Et af hans budskaber til dem og folket var om Helligånden. Efter at have undervist forlod Frelseren dem og lovede at vende tilbage næste dag. Folket arbejdede natten igennem, for at så mange som muligt kunne høre ham.

Disciplene samlede folket i tolv grupper for at undervise dem i det, Frelseren havde lært dem. Vigtigst i disse belæringer var Helligåndens betydning (se 3 Ne 11-18). Derpå knælede folket og bad. Deres hjertes ønske var at få Helligånden (se 3 Ne 19:8-9).

Frelseren viste sig for dem og understregede atter betydningen af Helligånden, da han bad til Faderen:

»Fader, jeg takker dig for, at du har givet Helligånden til dem, som jeg har udvalgt ...

Fader, jeg beder dig om, at du vil give Helligånden til alle dem, som vil tro på deres ord« (3 Ne 19:20-21).

Ud fra denne begivenhed i Mormons Bog forstår jeg bedre, hvorfor præsident Wilford Woodruff sagde, »at Helligåndsgaven er den største gave et menneske kan modtage ...

Den er ikke forbeholdt mænd, ej heller apostle eller profeter. Den tilhører enhver trofast mand og kvinde og ethvert barn, som er gammelt nok til at tage imod Jesu Kristi evangelium« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Wilford Woodruff*, s. 48).

Åbenbaring giver svar, når der er brug for det

Helligånden er det tredje medlem af Guddommen, og tillige med Faderen og Sønnen kender han alt (se L&P 35:19; 42:17). Han har flere væsentlige roller, først og fremmest at undervise og vidne om Faderen og Sønnen (se 3 Ne 28:11). Andre roller er, at han åbenbarer sandheden af alt (se Moro 10:5), og han leder til at gøre godt (L&P 11:12).

Præsident Thomas S. Monson er et eksempel på denne væsentlige rolle med at blive ledt til at gøre godt. Han følger Frelserens eksempel, der »færdedes overalt og gjorde vel« (ApG 10:38). Han har undervist i betydningen af ikke at ignorere åndelige tilskyndelser fra Helligånden, at besøge nogen og betjene vedkommende samt at redde den enkelte.

Men sommetider er der ingen som præsident Monson, ingen hjemmelærer eller omsorgsfuld søster til at hjælpe i trængte stunder. I sådanne situationer har jeg fundet trøst og vejledning fra Talsmanden, en anden af Helligåndens roller (se L&P 36:2).

Vores barnebarn, Quinton, blev født med en del misdannelser og levede blot et år på nær tre uger, hvor han hele tiden røg ind og ud af hospitalet. Søster Jensen og jeg boede i Argentina på det tidspunkt. Vi ville virkelig gerne være der for vore børn og trøste dem og blive trøstet af dem. Dette var vores barnebarn, som vi elskede og ønskede at være tæt på. Vi kunne kun bede, så det gjorde vi inderligt!

Søster Jensen og jeg var på rundtur i missionen, da vi fik besked om, at Quinton var død. Vi stod i hallen i en kirkebygning og omfavnede og trøstede hinanden. Jeg vidner om, at de forsikringer, der kom til os gennem Helligånden, var en fred, som overgår al forstand, og er det stadig (se Fil 4:7). Vi var også vidner til Helligåndens ubeskrivelige gave hos vores søn og svigerdatter og deres børn, som den

dag i dag stadig taler om den tid med stor tro, fred og trøst.

Åbenbaring og Mormons Bog

Denne åbenbarings gave har påvirket mit vidnesbyrd om Mormons Bog. Jeg har læst, studeret, søgt og mættet mig med den igen og igen. Helligånden har vidnet for mig om dens ægthed og guddommelighed.

Præsident Gordon B. Hinckley har kaldt Mormons Bog for en de fire hjørnsten i Kirken, hvor de andre er Joseph Smiths første syn, gengivelsen af præstedømmet og selvfølgelig vores vidnesbyrd om Jesus Kristus, hovedhjørneste (se Ef 2:19-21). »Disse fire store gaver fra Gud«, forklarede han, »udgør de urokkelige hjørnsten, som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige – såvel som de enkelte medlemmers vidnesbyrd

Fuldtidsmissionærer og en søster i Las Caobas i Den Dominikanske Republik forbereder sig til et dåbsmøde mellem generalkonferencens møder.

og overbevisning – er forankret til «Troens fire hjørnesteen», *Liahona*, feb. 2004, s. 7).

Disse fire gaver fra Gud er blevet et anker for min tro og mit vidnesbyrd, hver især er de blevet bekræftet for mig ved åbenbaring fra Helligånden. I et par minutter vil jeg dog gerne fokusere på to af disse hjørnesteen – det første syn og Mormons Bog. Det er bemærkelsesværdigt, at begge tager sin begyndelse i familiære rammer, med børn af agtværdige forældre, som havde undervist børnene godt (se 1 Ne 1:1). Der er sammenfaldende begivenheder i Lehis og Joseph Smiths liv (se 1 Ne 1 og JS-H 1):

- Begge har de et specifikt behov. Lehis er at redde sig selv og sin familie fra Jerusalems ødelæggelse, og Joseph Smiths er at vide, hvilken kirke der var sand.
- Begge beder.
- Begge ser i et syn Faderen og Sønnen.

- Begge får en bog.
- Begge forkynder.
- Begge modtager åbenbaring fra Helligånden gennem syn eller drømme.
- Og begge bliver truet af onde mennesker. Lehi og hans folk flygter og overlever. Joseph Smith lider martyrdøden.

Er der noget at sige til, at missionærer beder oprigtigt søgende efter sandheden om at indlede deres studium af Mormons Bog med 1 Nefi? Den bog er *mættet* af Herrens Ånd. I disse indledende kapitler er det klare budskab, at åbenbaring fra Helligånden ikke alene gives til profeter, men også til fædre, mødre og børn.

Budskabet om åbenbaring og Helligånden fortsætter gennem hele Mormons Bog. Disse sandheder er sammenfattet af profeten Joseph Smith: »Hvis vi fjerner Mormons Bog og åbenbaringerne, hvor er vores religion så? Så har vi ikke nogen« (*Kirkens præsidenteres lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 194).

Som sidste dages hellige har vi vidnesbyrd om Mormons Bog, som vi får ved åbenbaring, der forsikrer os om, at denne religion og dens lære er sand (se Indledning til Mormons Bog).

Det, der vedrører Ånden, er helligt og svært at forklare. Vi erklærer som Ammon: »Se, jeg siger jer, at jeg kan ikke beskrive blot det mindste af det, som jeg føler« (Alma 26:16).

Jeg vidner imidlertid om, at Helligånden er virkelig, og at han er et vidne, en åbenbarer, talsmand, vejleder og himmelsk lærer.

Jeg bærer ydmygt mit vidnesbyrd om, at denne sande og levende kirke, denne religion, hviler på disse fire hjørnesteen. Jeg vidner om, at Jesus Kristus er selve hovedhjørnesteenen (se Ef 2:19-21). Præsident Thomas S. Monson er Herrens profet, og de 15 mænd, som sidder bag mig, er profeter, seere, apostle og åbenbarere. De bærer det hellige præstedømme og rigets nøgler. Jeg elsker, ærer og opretholder dem. I Jesu Kristi navn. Amen. ■